

זוהר פרשת ואתחנן (רסג ע"ב רועה הנאמן)

כל אותן עשרה נסיונות שנתנסה אברהם ועמד בכלם הם כנגד עשרת הדברות ואהבת את ה' אלהיך וגו', מצוה זו לאהבה, והרי ביארנו אהבת הקב"ה שצריך האדם לאהבה אותו באהבה גדולה, כאברהם שאהב את הקב"ה באהבה גדולה ומסר גופו ונפשו אליו, מכאן למדנו מי שאוהב את הקב"ה הוא מקיים את עשרת הדברות למעלה ולמטה, ועל כן כל אותן עשרה נסיונות שנתנסה אברהם ועמד בכלם הם כנגד עשרת הדברות, כל נסיון אמירה היא, נתנסה באמירה ההיא ועמד בה, ועל כן אותן עשרה נסיונות עמד אברהם בכלם, לפי שנתקשר ונדבק בימינו של הקב"ה, שהיא אהבה רבה, מפני מה נקראת אהבה רבה, לפי שמי שעומד באהבה הזאת נתקשר בעולם העליון^[קכז], אהבת עולם זה סוד עולם התחתון שנקשרה בו אהבה שלו^[קכז], והכל סוד אחד בלי פרוד, והרי נדרש הסוד של אהבה, שאהבה זו עולה על כל עבודות שבעולם, שבה נתכבד שמו של הקב"ה יותר מהכל ונתברך.

זוהר פרשת ואתחנן (רסג ע"ב)

מי שאוהב למלך הוא נתקשר באותה אהבה

בוא וראה כתוב מים רבים לא יכלו לכבות את האהבה, הכל אהבה נקרא ובשביל האהבה קיים הכל, שהרי שם הקדוש כך הוא נמצא, י לא נפרד קוץ העליון מן היו"ד לעולם^[קכח], שהרי באהבה שורה עליו ואינו נפרד ממנו לעולם, ה הרי ביארו שהיו"ד לא נפרד ממנה, ונמצאים יחד בחביבות י בה ואין נפרדים זה מזו^[קכט], כמו שנאמר ונהר יוצא מעדן, יוצא תמיד לעולם, שבחביבות תמידית מדובקים, וה כשהם מתדבקים זה בזה מתדבקים בחביבות יחד^[קל] כחתן וכלה שדרכיהם תמיד בחביבות, נמצא י בה, ה עם ו', ו' עם ה, זה בזו מתקשרים בחביבות, והכל אהבה נקרא, ועל כן מי שאוהב למלך הוא נתקשר באותה אהבה, ולפיכך ואהבת את ה' אלהיך, ע"כ ר"מ.

זיו הזוהר
קכו. אהבה רבה זו בינה. **קכז.** אהבת עולם זו מלכות. **קכח.** קוץ העליון של היו"ד רמז על ספירת הכתר, ואות היו"ד רמז על ספירת החכמה. **קכט.** ה"י הראשונה זו הבינה, והזדוגות של חכמה ובינה היא תמידית, ונקראים אבא ואמא תרין ריעין דלא מתפרשין. **קל.** וא"ו ה"ה, היינו הזדוגות של תפארת ומלכות, ברא וברתא, שמזדוגים על ידי עבודת ישראל בתורה ותפלה ומצות, ואז נתעלים לעולם הבינה ונעשה הכל קשר אחד. כל זה הוא יסוד אמונת ישראל, והעוסק בחכמת הקבלה יבין הדבר לאשורו, כל אחד לפי מדרגתו וכח שכלו, כי עמוק עמוק הוא להבין ענין קריאתם אבא ואמא ברא וברתא, והחושב אבא ואמא בלי ברתא, הוא מפולת לתתא, מקצץ בנטיעות, נדון ביציאות,

זוהר פרשת ואתחנן (רסז ע"ב)

צריך האדם לשים דברי התורה על לבו תמיד, כדי שאותו יצר הרע יהיה נשבר בהם

והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך. אמר רבי חייא יצר הרע כשהוא בא להתחבר עם איש, דומה לעובר אורח הקרב אל פתח בית ורואה שאין מי שימחה בידו, נכנס לבית ונעשה בו אורח, כשרואה שאין מי שימחה בידו לפקוד עליו שיצא וילך לו לדרכו, אז נעשה בו אדון הבית עד שנמצא שכל הבית עומד ברשותו, מניין למדנו כך, מפרשה של דוד למדנו, מה כתוב (שמואל ב' י"ב) ויבא הלך לאיש העשיר, הלך, זה הקרב אל הפתח ואינו רוצה להתעכב שם אלא ללכת לדרכו, כך הוא יצר הרע, כמו שמתקרב אורח לבית כך הוא מתקרב אצל האיש ומעורר עליו בחטאה קטנה, אז הוא נקרא אורח עראי, וכאשר רואה שאין מוחה בידו, מה כתוב, לעשות לאורח הבא אליו, נעשה לו אורח לדור בבית, ומעורר עליו בחטאים יותר יום אחד או שני ימים, כאורח הזה שמניחים לו לדור בבית יום אחד או שני ימים, כיון שרואה שאין מי שימחה בידו מה כתוב, ויעש לאיש הבא אליו, נעשה אדון הבית, כמו שכתוב האיש אדוני הארץ, איש נעמי, כך זה יצר הרע נעשה כנגד האדם איש בעל הבית, שנתקשר האדם בעבודתו והוא עושה עמו כרצונו, ועל כן צריך האדם לשים דברי התורה על לבו תמיד, כדי שאותו יצר הרע יהיה נשבר בהם, שאין לו ליצר הרע דבר המקטרגו מלבד דברי התורה, ועל כן כתוב והיו הדברים האלה וגו' על לבבך, על שני יצריך, יצר הטוב נתעטר בהם ויצר הרע נכנע בהם.

זוהר פרשת ואתחנן (רסט ע"א)

צריך האדם לשנן דברי תורה לבנו, כחבר שהוא שנן בשני צדדיו, כדי שיכנס בו חדוד ושמחה בדברי התורה

ושננתם לבניך ודברת בם וגו'. פתח רבי אלעזר ואמר כתוב (תהלים מ"ה) חצריך שנונים, שצריך האדם לשנן דברי תורה לבנו, כחבר שהוא שנן בשני צדדיו, כדי שיכנס בו חדוד ושמחה בדברי התורה, ולא יהיה לבו נמצא בסכלות, ודברת בם, כל דברי התורה כל ענין וענין יש לו דרך בלבדו, ודברת בם, ותדבר בם היה צריך לומר, אלא שצריך האדם להתנהג עצמו בהם^[קלא] שלא יטה לימין ולשמאל, בשבתך בביתך, להתנהג עצמו בביתו בדרך הישר ובדרך מתוקן, שילמדו ממנו בני ביתו, ושיתנהג עצמו עמהם בנחת ובשמחה, ולא יטיל אימה יתירה בבני ביתו, וכל מעשיו בביתו יהיו בדרך מתוקן, ובלכתך בדרך, להתנהג בדרך בדברי תורה ולתקן עצמו בהם כמו שנצרך, ולהתנהג עצמו בדרכי התורה, ומה הוא, כמו שמצינו ביעקב, לדורן למלחמה ולתפלה, שצריך ליתן צדקה ולהתפלל לרבוננו, ועל כלם דברי תורה, ובשכבך, להנהיג עצמו על משכבו ביראת רבוננו, בקדושה ובענוה שלא יהיה נמצא חצוף כנגד רבוננו, ובקומך, לתת שבח והודיה לרבוננו שהחזיר לו נשמתו, שהרי בכמה חטאים היה נמצא לפני רבוננו, והקב"ה עשה עמו חסד והחזיר נשמתו לגופו.

זיו הזוהר
 נרגן מפריד אלוף, יבוא יומו ויהי חלוף. [רח"ל]. קלא. דורש ודברת מלשון הנהגה, כמו ידבר עמים

זוהר פרשת בראשית (י ע"ב)

כאשר יקים האדם בבקר נצרך לו לברך לרבנו

רבי אלעזר אמר ובשכבך ובקומך, כאשר יקים האדם בבקר נצרך לו לברך לרבנו בשעה שפוקח עיניו, איך מברך, כך היו עושים חסידים הראשונים, כלי עם מים היו נותנים לפני מטתם, וכאשר נתעוררו בלילה רחצו ידיהם ועמדו לעסוק בתורה וברכו על קריאתה, שהרי בשעה שהתרנגול קורא, אז חצות לילה ממש, ואז הקב"ה נמצא עם הצדיקים בגן העדן.

ואסור לברך בידיים טמאות ומזוהמות, וכן כל היום, לפי שבשעה שהאדם ישן רוחו פורח ממנו, ואז רוח הטומאה שורה על ידיו ומטמא אותן, ואסור לברך בלי נטילה, ואם תשאל אם כן הרי ביום שאינו ישן ולא פרח רוחו ממנו, ואין שורה עליו רוח הטומאה, מפני מה כשנכנס לבית הכסא אסור לו לברך ולקרא בתורה אפילו דבר אחד עד שירחץ ידיו, ואפשר תאמר לפי שמלוכלכות הן, לא כן הוא כי במה נתלכלכו, אלא וי לבני העולם שאינם משגיחים ואינם יודעים בכבוד רבונם, ואין מבינים על מה העולם קיים, רוח אחד יש בכל בית הכסא שבעולם ששורה שם ונהנה מאותו הלכלוך וטנופת, ומיד הוא שורה על אותן אצבעות ידי האדם.

מקץ (קצח ע"ב)

להשליט כח הימין על השמאל, כדי שלא יתן מקום ליצר הרע לשלט כלל

והרי למדנו שכאשר האדם יקים בבקר צריך ליטול ידיו מתוך כלי מים ממי שנטל ידיו בתחלה, ועוד שנצרך לו לאדם ליטול יד ימנית תחלה בשמאלית, וירחץ ימין מן השמאל, להשליט כח הימין על השמאל, כדי שלא יתן מקום ליצר הרע לשלט כלל, וזה נתבאר.

זוהר - הקדמת הזוהר (יא ע"א)

עצה טובה לאדם כשהוא עולה בלילה על מטתו צריך לקבל עליו מלכות שלמעלה בלב שלם

אמר רבי שמעון ובשכבך ובקומך, בוא וראה עצה טובה לאדם כשהוא עולה בלילה על מטתו צריך לקבל עליו מלכות שלמעלה בלב שלם, ולהקדים למסור בידו פקדון נפשו, ומיד ינצל מכל מקרים רעים ומכל רוחות רעים ואל ישלטו עליו.

אין לו לאדם ליכנס לבית הכנסת, אלא אם נמלך תחילה לאברהם יצחק ויעקב, לפי שהם תיקנו התפילות לפני הקב"ה

בבקר כשהוא קם ממטתו צריך לברך לרבנו, ליכנס לבית הכנסת ולהשתחות לפני היכלו ביראה גדולה, ואחר כך יתפלל תפלתו ויקח עצה מאותן אבות הקדושים, שכתוב, ואני ברוב חסדך אבוא ביתך, אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך, וכך דרשו, שאין לו לאדם ליכנס לבית הכנסת, אלא אם נמלך תחילה לאברהם יצחק ויעקב, לפי שהם תיקנו התפילות לפני הקב"ה, זהו שכתוב, ואני ברוב חסדך, זה אברהם, אבוא ביתך, זה יעקב,

אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך, זה יצחק^[קלב], וצריך להכליל אותם תחלה, ואחר כך יכנס לבית הכנסת ויתפלל תפלתו, אז כתוב עליו (ישעי' מ"ט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כך אתפאר.

זוהר פרשת ואתחנן (רסט ע"א)

מי שנתעטר בעטרה קדושה עליונה הזו נקרא מלך בארץ, והקב"ה מלך ברקיע
וקשרתם לאות על ידכה. אמר רבי אלעזר הרי דרשו על יד כהה, וזו היא יד שמאלית, ובספר האגדות נדרש על יד כה, כמו שכתוב כ"ה יהיה זרעך^[קלג], והרי ביארו, בסוד שלהם ד' בתים של תפילין באופן הזה, קדש לי כל בכור, סתם כנגד חכמה, והיה כי יבאך, כנגד בינה, שמע ישראל ואהבת, כנגד חסד, והיה אם שמע, כנגד גבורה, וכן נכללים כלם בזרוע שמאלית שנקראת עז, ככתוב (ישעי' ס"ב) ובזרוע עזו, ואין עז אלא תורה, ואין עז אלא תפילין, והקב"ה מניחם ארבעה למעלה ארבעה למטה, ארבעה במקום המוח^[קלד] ארבעה במקום שהלב שורה, לפי שזה בזה נקשר, וצריך האדם להתעטר בהם, לפי שזהו שם הקדוש העליון, ככתוב (דברים כ"ח) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך וגו', וכל מי שנתעטר בעטרה קדושה עליונה הזו נקרא מלך בארץ, והקב"ה מלך ברקיע, זה שכתוב (שיר השירים ז') מלך אסור ברהטים, ועם כל זה כמו שהקב"ה מלך למעלה כמו כן הוא מלך למטה, וכתבתם על מזוזות ביתך, כדי שיהיה האדם שלם בכל, ויהיה נמצא שלם במצות רבונו, רשום למעלה רשום למטה, אשרי חלקם של ישראל.

זוהר פרשת משפטים רועה הנאמן (קיח ע"ב רועה הנאמן)

מצות תפילין, לצדיקים גמורים הרי זה שכר כפי מעשיהם פאר על ראשיהם
וקשרתם לאות על ידכה וגו', אמר רבי רועה הנאמן, רבון העולמים אתה אמת ותורתך אמת, נתת לנו מצות תפילין, לצדיקים גמורים הרי זה שכר כפי מעשיהם פאר על ראשיהם, ומשמשים לאביהם ואמם, כדמיון הגוף שכל האברים שלו משמשים להראש, כך אשה משמשת לבעלה, ויש מלאכים שהם משמשים להגוף, ומלאכים המשמשים להנשמה, וכמו שיש הבדל בין הגוף להנשמה, כך יש הבדל בין המלאכים שהם בבחינת גוף למלאכים שהם בבחינת נשמה, ויש נשמה לנשמה ומלאכים למלאכים, (קהלת ה') כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם, ואלה שהם נשמה לנשמה כלם אחד, ואף על פי שבדרך משל הם כגוף אצל נשמה אלו לאלה, לפי שמקבלים אלו מאלה, וכך היא השכינה אף על פי שהיא לעומת שאר האורות של בריא"ה כנשמה אצל גוף, לעומת הקב"ה חשובה כגוף, אבל הכל אחד, כאן גוף ונשמה הכל אחד, מה שאין כן באדם שגופו ונשמתו הם נפרדים, זה חומר וזה שכל, זה חיים וזה מות, אבל הקב"ה חיים ושכינתו חיים, זה שכתוב (משלי ג') עץ חיים היא למחזיקים בה, וכל אותן הנרשמים בהסימנים של הקב"ה ושכינתו הם רשומים בימי חול באות של תפילין ובאות של מילה, ורשומים בזכור ושמור בשבת, ורשומים בתורה שבכתב שניתנה מימין, ובתורה שבעל פה שניתנה משמאל..

זיו הזוהר
 תחתנו. **קלב.** גירסא זו נכונה, חסד לאברהם, יראה **קלג.** מדת המלכות של התפארת, והלב היינו מלכות.
 ליצחק, יעקב קרא לו בית.

**אבל תלמידי חכמים כלם רשומים, בהם בכסא הכבוד, ומהם בהמלאכים
ובארבע החיות של הכסא, מהם בכוכבים ומזלות, ומהם רשומים במדותיו של
הקב"ה וניכרים**

בהרבה רשימות רשם הקב"ה לישראל, שיהיו ניכרים אצל אותן מלאכי הימין התלויים מהקב"ה, או אותן מלאכי השמאל התלויים מהשכינה, או אותן התלויים מהקב"ה ושכינתו ביחוד אחד, ודאי אלה שיש בהם תורה רשומים בחס"ד, ואלה שיש בהם מצות רשומים בגבור"ה, ואלו בעלי תפלין ואות שבת ואות ברית רשומים בצדי"ק, ועמי הארץ שהם כבהמות רשומים בהעברת ערלה ופריעה, העופות בזפק ובקרבן נקלף, בהעברת הזפק וקליפת הקרבן נרשמים העופות שמותר לאכול, והבהמות בשני סימנים מעלת גרה ומפרסת פרסה, כלם רשומים בשני סימנים כדמיון ערלה ופריעה שנעברים מעם הקדוש, **אבל תלמידי חכמים כלם רשומים, בהם בכסא הכבוד, ומהם בהמלאכים ובארבע החיות של הכסא, מהם בכוכבים ומזלות, ומהם רשומים במדותיו של הקב"ה וניכרים, ואותן העוסקים בתורה ובמצות לשמו של הקב"ה ושכינתו שלא על מנת לקבל פרס, אלא כבן שהוא מחויב בכבוד אביו ואמו, זה נקשר בודאי ונרשם בעמוד האמצעי [תפאר"ת] ושכינתו, כאילו נמצאים בו כאחד, ומי שיש בו תורה בלי מצות, או מצות בלי תורה, כביכול כאילו נמצאים בו בפרוד, אבל בזה עם זה הרי הוא כעץ שענפיו מתפרדים לימין ולשמאל, והעץ המאחד לשניהם באמצע, הרשעים הם רשומים בלי סימני טהרה, הם שאין להם תפלין על הראש והיד, והם שאינם רשומים בתורה ובמצות, והם אלה שאין נוטרים זכור ושמור, ואינם רשומים בתכלת ולבן של ציצית, אותן שאין נרשמים בסימנים האלה שקץ הם לכם, הם אין נקראים ישראל אלא עמי הארץ, מה אלו שקץ ושרץ אף הם שקץ ושרץ, כמו שדרשו חכמי המשנה, עמי הארץ הם שרץ ונשותיהם שקץ, ועל בנותיהם נאמר ארור שוכב עם כל בהמה - ע"כ ר"מ.**

זוהר רשת תרומה (קסד ע"א)

**ברב עם הדרת מלך, אלו הם ישראל שכתוב בהם כי עם קדוש אתה לה' אלהיך
לא מרבכם מכל העמים חשק וגו' כי אתם המעט מכל העמים, רבי יהודה פתח (משלי י"ד)
ברב עם הדרת מלך ובאפס לאום מחתת רזון, ברב עם הדרת מלך, אלו הם ישראל
שכתוב בהם (דברים ז') כי עם קדוש אתה לה' אלהיך, ועם הזה עולה לכמה אלפים ולכמה
רבבות, וכשהם רבים במספרם זה כבוד של הקב"ה, שהרי עליונים ותחתונים משבחים שם
מלך העליון, ומשבחים לו בשביל עם הקדוש הזה, זה שכתוב רק עם חכם ונבון הגוי הגדול
הזה, ואם תשאל הלא כתוב כי אתם המעט מכל העמים, אלא מכל העמים יחד בודאי כן,
אבל מעם אחד הרבה יותר הם, שהרי אין עם בכל העולם רב וגדול כישראל, ואם תשאל
הלא בני ישמעאל והלא בני אדום כמה הם, ודאי אלה רבים הם, אבל כל שאר עמים כלם
מתערבים אלה באלה, בנים יש לעם זה בעם אחר, ולאלה בנים של עם אחר ואלו באחר,
ולפיכך אין עם בכל העולם רב וגדול כישראל, עם בריר ויחיד בלי תערובת אחר כלל,
שנאמר כי עם קדוש אתה לה' אלהיך ובך בחר ה' וגו', ועל כן ברב עם הדרת מלך, תפארת
הם למלך העליון הקדוש ברוך הוא.**

זוהר פרשת ואתחנן (ער ע"א)

שכאשר ישראל יתעוררו בתשובה לפני הקב"ה, בזכות התורה ישובו לארץ הקדושה ויאספו מן הגלות

שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור. פתח רבי שמעון ואמר (בראשית כ"ט) הן עוד היום גדול וגו', מקרא זה נתבאר, שכאשר ישראל יתעוררו בתשובה לפני הקב"ה, בזכות התורה ישובו לארץ הקדושה ויאספו מן הגלות, שהרי ודאי יום אחד יהיה גלות לישראל ולא יותר, זה שכתוב (איכה א') נתנני שוממה כל היום דוה, ואם לא ישובו אומר הקב"ה הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה, בלי זכות וכלי מעשים טובים, אבל רפואה אחת לכם, השקו הצאן, תעסקו בתורה שתהיו שותים מימי התורה, ולכו רעו למקום מנוחה למקום טוב ועונג של נחלתכם.

השקו הצאן, כמו שנדרש דהיינו בדברי תורה, שהרי בזכות התורה יצאו ישראל מן הגלות

דבר אחר הן עוד היום גדול, זה הוא יום שנקרא (ישעי' כ"ב) יום מהומה ומבוסה ומבוכה, יום שבו נחרב בית המקדש ונפלו ישראל בגלות, ובעבור מעשים הרעים יום ההוא נמשך ונתגדל, זה שכתוב הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה, לפי שהם מושכים לו ליום ההוא, השקו הצאן, כמו שנדרש דהיינו בדברי תורה, שהרי בזכות התורה יצאו ישראל מן הגלות, ישראל מה אומרים, ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים, עד שיאספו כל שאר ימים העליונים^[קלה] וגללו את האבן, ויסירו לאותו דין הקשה של היום ההוא השולט על פי הבאר, ונמצאת באר ההיא בגלות עמנו^[קלח] וכאשר תתגלה אותה הבאר ואבן ההיא לא תשלט עליה, מיד והשקינו הצאן.

ועתיד הקב"ה בסוף הימים להשיב את ישראל לארץ הקדושה, ולקבץ אותם מן הגלות, ואיזה הם סוף הימים, זהו שהיא אחרית הימים^[קלז], עם אחרית הימים הזו סבלו ישראל גלות, זה שכתוב (דברים ד') בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים, וכתוב וקראת אתכם הרעה באחרית הימים, באחרית הימים דוקא, זהו היא השכינה הקדושה שהיא בגלות, ועם אחרית הימים הזו קבלו עונשם בגלות, ובה יעשה הקב"ה נקמות לישראל תמיד, זה שכתוב (במדבר כ"ד) אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים, ובכל מקום אחרית הימים זו היא, ועתיד הקב"ה להחזירה למקומה, זה שכתוב (ישעי' ב') והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' וגו', וזה הוא יום [תמים]^[קלח].

זיו הזוהר

שעליו נאמר, נתנני שוממה כל היום דוה, שהוד נהפך לדוה, וגם אחרי כן באלף הששי בשארית היום, היינו כשיתחיל להעשות צל הערב, שבחשבון הימים שלנו הוא בהתחלת שש שעות האחרונות של היום, היינו רובע האחרון של המעת לעת, כמו שהיה חורבן הבית בעת התחלת צללי ערב, אז נכון יהיה הר בית ה' עם בית

קלה. פירוש, עד שכל הספירות יחד ישפיעו אורות של חסד ורחמים. קלו. זאת הבאר זו המלכות והשכינה הקדושה. קלו. זו המלכות והשכינה הקדושה שנקראת אחרית הימים כי היא ספירה האחרונה. קלח. עתה יבאר באיזה זמן תתעורר אחרית הימים, ואומר שזהו כאשר יעבור היום תמים היום הידוע שהוא אלף החמישי,

יום וצל הוא קץ הגלות

ואחריו כשיתחיל צל להעשות (בהתחלת) [בשארית] יום האחרון, כמו בזמן חורבן ביהמ"ק שהיה בנטות צל הערב ליכנס, ככתוב (ירמ' ו') אוי לנו כי פנה היום כי נטו צללי ערב, יום וצל הוא קץ הגלות, ושיעור זה הצל ששה טפחים וחצי, ובגודל אמת איש שהוא גבר בין הגברים^[קלט]זכר סוד הזה בין החברים הוא מה שכתוב (איוב ח') כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ, כי תמול אנחנו בגלות, ולא ידענו כי צל ימינו עלי ארץ, שזהו הקץ שישרה אותנו הקב"ה עלי ארץ הקדושה.

אשרי חלקו מי שיראה הקץ, ואשרי חלקו מי שלא יראה אותו

אשרי חלקו מי שיראה הקץ, ואשרי חלקו מי שלא יראה אותו, [קמ] וי למי שיזדמן כאשר יתבע אריה הגדול להתחבר בזוגתו, כל שכן בשעה שיזדווגו יחד, על אותה השעה כתוב (עמוס' ג') אריה שאג מי לא יירא וגו', בוא וראה בתחלה כתוב (ירמ' כ"ה) שאג ישאג על נהו, ובזמן ההוא כאשר יצא לקחת את בת זוגו, אז אריה שאג מי לא יירא ה' אלהים דבר מי לא ינבא, על שעה ההיא נאמר (דברים ל') ושב ה' אלהיך את שבותך וגו', ושב מהו ושב^[קמא] אלא הקב"ה שב להשכינה מן הגלות, ושב צדי"ק להזדווג במקומו, ובכן כתוב (תהלים ק"מ) אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זיו הזוהר

שאינו חפץ בהן, שישראל בארצות אירופא כצאן לטבח יובל, להרג ולאבד למכה ולחרפה בחרב וברעב, החיים, מקנאים המתים, ומצד השני השחר בקע אורו כחוט השערה, שממשלת בריטניא פרשה כנפי ממשלתה על ארץ ישראל, והכריזה כרוז שברצונה שישראל יתישבו בפליסטיני [פלשטינא] קמעא קמעא. [ובקונטרס היחיילי למהר"י אלפיייה זי"ע, כתב שהאריז"ל אמר שהתחלת קדושת שבת זה משעה חמישית, ולפי החשבון שיומו של הקב"ה אלף שנה, יוצא הזמן שנת תש"ח, ואומר, שאז יתחיל להתנוצץ האור של שבת קודש, עיי"ש. ובאמת משנת תש"ח התקבצו היהודים לארץ ישראל הקדושה. רק שכידוע שהקליפה קדמה לפרי, ועדיין אנו בצער ובנסיון הערב רב, ואין לנו שיעור אלא התורה הזאת בפרט לימוד תורת הסוד, שעל לומדי הזוה"ק הנקראים מחצדי חקלא, אמר ברעיא מהימנא, באלין לא צריך נסיון, כי בזכות לימוד הזוהר הקדוש נזכה שתתבטל מלכות הרשעה לגמרי, ויתנוצץ אורו של משיח עד שיתגלה ברחמים בב"א]. **קמא**. שהיה לו לומר והשיב, ומתרץ שמוסב על השכינה שתצא עם ישראל מן הגלות במהרה בימינו אמן.

המקדש שישראל מצפים לראותו, ולפי חשבון יומו של הקב"ה שהוא אלף שנה, מגיע על רובע היום ר"ן שנה, ואולי על זה אמר דוד אם אתן שנת לעיני וגו' עד אמצא מקום לה', ולא אמר שנה לעיני, [כוונתו על שנת תש"נ לאלף השישי, ובאמת כבר כתב זאת המקובל הצדיק מהר"י אלפיה זי"ע בספרו קונטרס היחיילי, שאז מתחיל זמן חצות היום] וגם אמר ערכת נר למשיחי וגו', והמבין יבין, ואז יהיה קץ הגלות של כל הגליות, וישראל ישכנו במנוחה על אדמתם ומלכם לפניהם וה' בראשם בבית המקדש, והיה ה' למלך על כל הארץ, ובודאי שאתחלתא דגאולה תהיה זמן רב מקודם לאט לאט, כדאיתא בזוהר במקום אחר, רמז שבשנת תרס"ו תהיה פקידה להגאולה, וכדאיתא בירושלמי ברכות פרק ח' מעשה ברבי חייא רבה ורבי שמעון בן חלפתא שהיו מהלכין בדרך וחזו איילת השחר שבקעה אורה, אמר ליה רבי חייא לרבי שמעון בן חלפתא כך היא גדולתן של ישראל קימעא קימעא, וכל מה שהולכת היא רבה והולכת, מאי טעמא, דכתיב כי אשב בחשך ה' אור לי וכו' יעו"ש. **קלט**. זה השיעור הוא סוד כמוס שאין מובן, אלא סוד ה' ליראיו. **קמ**. כך אנו יכולים לומר על שנות תרע"ט תר"פ תרפ"א שנים

שִׁכָּר וְעוֹנֵשׁ ה' חֲלָקִים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב רחוקים, כגון הידברות, ערכים, יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכיי הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

קחו עמכם דברים ושובו אל ה'!
לא ידח ממנו נדח